PREZENT ȘI VIITOR ÎN DEZVOLTAREA BAZEI SPORTIVE ARĂDENE

(Urmare din pag. 1)

ne continuăm imaginarul raid, poposind la Ineu, Lipova, Pecica, Sînmartin, Satul Nou, Olari, Sîmbăteni, Șemlac, Sintana, Șimand, Șiria etc. unde găsim numeroase terenuri simple de volei, handbal sau fotbal, amenajări pentru atletism, toate îmbogățind zestrea locală. În general, am urmărit ca fiecare comună să dispună de un minimum de bază materială destinată sportului.

— Cum se îngrijesc organele locale de păstrarea acestui patrimoniu și, în special, consiliile populare?

— După reorganizarea teritorial-administrativă a țării, s-a purces la o inventariere generală a bazelor sportive aflate pe întinsul județului, cu menționarea celor care răspund de administrarea lor. Paralel, pentru a preîntîmpina unele ingerințe, Comitetul executiv al Consiliului popular județean provizoriu a elaborat decizia 616 din 19.XI.1968 care interzice dezafectarea bazelor sportive, indicînd — totodată — ca în cazuri deosebite, amenajările desființate să fie înlocuite prin alte dotări similare de către beneficiarii terenurilor respective.

— Ce se proiectează pentru dotarea județului Arad cu noi obiective sportive?

— În acest sens a fost întocmit un plan. Ne vom strădui să-l respectăm întocmai și, în funcție de posibilitățile materiale viitoare, chiar să-l îmbunătățim avînd în vedere că el este încă minimal raportat la cerințele actuale. Înainte de a oferi cîteva detalii, țin să precizez că a fost instituit un colectiv, format din factori de răspundere, reprezentînd Consiliile județean E.F.S., sindical, al pionierilor, Comitetului județean al U.T.C., Inspectoratul de învățămînt, Institutul de proiectări și, bineînțeles, Consiliul popular județean Arad. Aceasta în scopul unei planificări cît mai judicioase a amenajărilor în perspectivă. Dintre toate, cele mai importante sînt: terminarea construirii tribunelor de la stadionul C.F.R.-Vagonul — al doilea după stadionul U.T.A. — a cărui capacitate a crescut la peste 15 000 locuri, acoperirea bazinului de înot, mutarea strandului pe malul drept al Mureșului și extinderea lui, crearea unui complex cultural-sportiv al „cravatelor roșii", în Pădurice lîngă bazin — cu terenuri de baschet, volei, handbal și porticuri de gimnastică — realizarea în microraioanele ridicate în ultimii ani — cum ar fi Podgoria, Lacului și Războieni — a unor terenuri de joacă și sport pentru copii, îmbunătățiri și dotări corespunzătoare la poligonul de tir. Cît privește viitoarele amenajări din afara municipiului, menționez două săli de sport pe lîngă licee, piste de atletism ca aceea de la Lipova, 15 terenuri de baschet, cîte 20 de handbal și volei, multe dintre ele bituminizate.

— Ce va fi oferit, în plus, iubitorilor de drumeție?

— Și turismul va înregistra un progres în județul nostru al cărui peisaj variat și atrăgător nu mai are, cred, nevoie de recomandare. Vom valorifica cu mai multă perseverență condițiile naturale oferite de apa Mureșului, prin dezvoltarea canotajului popular, eventual a turismului nautic și extinderea zonei de agrement. Nu vor fi neglijate cîteva repere turistice cunoscute datorită cadrului natural reconfortant ca pădurea Ceala, Trei insule etc. Va fi sporit și numărul campingurilor. Astfel, ne-am propus amenajări la marginea orașului Arad, în pădurea de lîngă Vinga, la Valea Frumoasă. Sîntem preocupați de ameliorarea condițiilor existente la cabanele Debelagora, Ghioroc, Căsoaia și altele. În fine, vor fi investiți 800 000 lei pentru stațiunea Moneasa, în scopul unor ample lucrări. Acestea ar fi principalele obiective pe care ni le-am propus să le susținem în ceea ce privește lărgirea bazei materiale sportive.

După cum se poate vedea, tov. Pascu Zîmbran ne-a prezentat o suită de însemnate realizări și interesante proiecte susținute de C.N.E.F.S., M.I., organele sindicale și ale U.T.C. Sîntem convinși că harnicii gospodari pe care-i cunoaștem vor da viață și acestor proiecte, oferind astfel condiții optime de recreare și, în același timp, un mai larg cîmp de afirmare sportivilor arădeni.

F.R.A. TRAGE SEMNALUL DE ALARMĂ!

Analizînd concursul republican de sală al juniorilor mici, biroul federal apreciază pozitiv interesul manifestat de o serie de secții, antrenori și atleți pentru a obține performanțe cît mai valoroase. Totuși, în ansamblul său, concursul a avut un nivel nesatisfăcător, el marcînd un regres față de ediția din anul 1968. În legătură cu aceasta biroul federal atrage atenția asupra următoarelor:

1. La concurs au luat parte sportivi din numai 17 județe, fapt care denotă slabul interes pentru atletism, manifestat la Bacău, Galați, Dolj, Arad, Hunedoara, Maramureș, Satu Mare, Buzău și în alte județe, deși condițiile bune existente permiteau dezvoltarea acestei activități. Biroul F.R.A. recomandă comisiilor județene de atletism și conducerilor secțiilor să analizeze foarte serios această problemă și mai ales să ia măsurile ce se impun. Necorespunzător s-au prezentat și județele Ilfov (un participant), Covasna (1), Mehedinți (3), Neamț (3), Brăila (3).

2. Din punct de vedere tehnic s-a remarcat faptul că mai sînt încă folosite procedee vechi la săritura în înălțime, că nu au fost însușite elementele de bază la săritura în lungime și aruncarea greutății. De asemenea, s-a constatat că nivelul calităților fizice a fost deficitar la majoritatea atleților.

3. Necunoașterea regulamentului a dus la descalificarea atleților care nu s-au prezentat cu cîte 2 numere de concurs. În privința înscrierii, Biroul F.R.A. atrage atenția secțiilor de la S.S.A., Cutezătorii, C.S.S. și Viitorul București, Liceul 1 Tr. Severin, Șc. sp. Reșița, Șc. sp. Roman, Lic. 2 Brașov, C.S.M. Cluj că nu au respectat regulamentul în ceea ce privește termenul de definitivare, fapt care a dus la serioase dificultăți organizatorice și, implicit, la diminuarea spectacolului sportiv.

4. În ceea ce privește nivelul performanțelor, se remarcă — față de anul 1968 — un regres la 9 din cele 11 probe. Este îngrijorător faptul că performerii ediției anterioare au obținut acum rezultate mai slabe (Crețu Elvira — S.S.A. București, Lucia Jinga — Șc. sp. Ploiești).

5. Deși au fost stabilite baremuri de participare, comunicate încă în luna decembrie, comportarea în concurs a unor atleți de la C.S.M. Reșița, Șc. sp. Constanța, C.S. Pitești, Șc. sp. Oradea, Lic. nr. 1 Tr. Severin și altele, denotă ori o îndeplinire formală a acestor baremuri, ori un slab control al comisiei județene asupra autenticității rezultatelor obținute în competițiile de nivel județean.

Biroul F.R. Atletism își exprimă convingerea că, în pofida unor greutăți obiective în activitatea unor secții, se vor lua măsurile care se impun pentru a se urgenta procesul de creștere cantitativă și mai ales calitativă a juniorilor, că atît comisiile județene de atletism, consiliile județene de educație fizică și sport, cît și antrenorii și profesorii de educație fizică vor analiza cu toată răspunderea activitatea atletică și vor asigura premisele necesare pentru obținerea saltului valoric așteptat.

EXEMPLUL BOBERILOR

Dintre evenimentele acestui debut de an internațional, angrenînd participarea reprezentanților noștri, cel mai demn de atenție mi se pare a fi dublul campionat european de bob de la Cervinia. O dată mai mult, Panțuru și colegii săi au confirmat revenirea culorilor românești în primele rînduri ale ierarhiei, cu veleități legitime la supremație. O dată mai mult, comentatorii avizați de pretutindeni relevă clasa „vînătorilor români" și răsfoiesc colecțiile îngălbenite ale ziarelor de specialitate, pentru a evoca numele unor compatrioți celebri: Papană, Hubert, Frim, Dumitrescu... Paradoxal, dar incontestabil, se poate vorbi astăzi, pe bună dreptate, despre o tradiție a boberilor din Carpați în această disciplină a curajului absolut.

Paradoxul constă în disproporția dintre nivelul performanțelor (medalii olimpice, titluri de campioni europeni și mondiali) — pe de o parte — și înzestrarea tehnică, bazele de concurs, competițiile interne de mare anvergură — pe de altă parte. La noi acasă, zborul pe serpentinele de gheață a fost și a rămas pînă mai ieri un fel de rudă săracă. Cenușăreasa sporturilor de sezon — practicat și susținut cu fervoare de cîțiva entuziaști incurabili. Campionate naționale se organizau sporadic — un an da, trei ani ba —, pîrtiile se reduceau, de obicei la una singură, cît despre întreceri cu participare internațională, nici nu putea fi vorba, în condițiile menționate. În pofida tuturor vicisitudinilor, bobul nu numai că a dăinuit — acolo, în leagănul său iernal, între Caraiman și Postăvaru — dar, într-un singur deceniu de relativă impulsionare, și-a recîștigat pozițiile fruntașe pe plan mondial, făcînd să se vorbească din nou, la superlativ, despre „miracolul românesc". Oricît de zgîrciți am fi — din precauție — cu laudele fără rezerve, trebuie să recunoaștem că nici un adjectiv și nici o exclamație admirativă nu sînt nelalocul lor, în contextul faptelor la care ne referim. Pentru că atunci cînd performeri din zone alpine prin excelență — Elveția, Austria, Germania, Scandinavia — înclină steagul, fără drept de apel, în fața celor 2—3 echipaje tricolore, cînd recordurile pîrtiilor clasice sînt spulberate sistematic de aceleași formații cvasi-anonime, pînă ieri-alaltăieri — trebuie să convenim că avem de-a face, într-adevăr, cu o situație — mai precis, cu o mînă de sportivi de excepție.

Exemplul entuziasmant al boberilor constituie, cred, cea mai convingătoare pledoarie pentru elementul decisiv în oricare ramură sportivă, elementul acela rarisim, mai prețios decît toate teoriile tactice — care se cheamă, simplu — suflet!

Dan DEȘLIU

LA SEMICERC...

CUPA DE IARNĂ

Handbalul reintră în actualitate din această duminică. „Cupa de iarnă" pentru juniori, organizată de clubul Tînărul dinamovist în colaborare cu C.M.E.F.S., reunește la start opt echipe de valori sensibil egale: Steaua, Școala sportivă nr. 2, Rapid, Tînărul dinamovist I, Școala sportivă nr. 3, Școala sportivă nr. 1, Școala sportivă Ploiești și Tînărul dinamovist II. Întrecerile, care se anunță deosebit de pasionante, se vor desfășura sistem turneu, cu începere de la orele 15, în sala Dinamo.

UNIVERSITATEA TIMIȘOARA ÎN R.D.G.

Campioana țării noastre la handbal feminin, Universitatea Timișoara, va participa, între 5 și 9 februarie, la turneul internațional dotat cu *„Cupa orașului Leipzig"*. La acest turneu vor participa echipele *Empor Rostock, S.K. Magdeburg* și *S.K. Leipzig* din R.D.G., precum și echipele *Academicki Zwiazeck Sportowy Wroclaw, Ferencvaros Budapesta, Școala Superioară de Educație Fizică* din *Sofia* și *Trud Moscova*. Turneul se va desfășura în două grupe a cîte 4 echipe, iar cîștigătoarele își vor disputa locurile I—II, respectiv, III—IV. În acest scop, echipa „U" Timișoara, antrenată de C. Lache, se pregătește cu conștiinciozitate pentru a face față cu succes la această importantă competiție. **(P. Arcan — coresp. principal)**

„CUPA ZIARULUI STEAUA ROȘIE"

Din inițiativa ziarului *„Steaua Roșie"* din Tg. Mureș, s-a organizat, în colaborare cu Comisia județeană de handbal, prima ediție a competiției de handbal dotată cu „Cupa Steaua Roșie". La întreceri participă 16 echipe din județ, de seniori, senioare, juniori și junioare. Iată cîteva rezultate înregistrate în prima etapă: *seniori:* A.S.A. Tg. Mureș — Medicina Tg. Mureș 18—18 (6—7); A.S.A. Tg. Mureș — Șc. sp. Tg. Mureș 22—21 (10—10); *senioare:* Mureșul Tg. Mureș — Voința Sighișoara 16—8 (7—2); Voința Sighișoara — Liceul Bolyai Tg. Mureș 10—9 (5—4); *juniori:* Șc. sp. nr. 2 — Șc. sp. nr. 3 14—11 (6—4); Liceul Bolyai II — Șc. sp. nr. 3 11—20 (6—12); *junioare:* Șc. sp. nr. 2 Tg. Mureș — Voința Sighișoara 9—7 (3—3); Mureșul II — Liceul Bolyai II 11—3 (5—1). **(Ioan Păuș — corespondent principal).**

Sever Mureșan și Eleonora Dumitrescu învingători în primul concurs al anului

A luat sfîrșit primul concurs de tenis pe teren acoperit din acest sezon, desfășurat în sala Steaua din Capitală. Întrecerile, la care au fost prezenți cîțiva dintre cei mai buni jucători bucureșteni, au fost viu disputate. La masculin, victoria a revenit lui Sever Mureșan (Progresul), care în finală a dispus cu 6—0, 5—7, 7—5 de Ion Santei (Construcții). În semifinale, Mureșan eliminase pe Popovici (Steaua), iar Santei pe Sotiriu (Construcții). Turneul feminin s-a încheiat cu victoria Eleonorei Dumitrescu (Steaua) învingătoare cu 6—2, 2—6, 6—3 în fața Ecaterinei Horșa (Progresul). Cîștigătoarea se calificase în finală după o victorie cu 6—4, 6—4 în fața Marianei Ciogolea.

• Comisia de tenis de cîmp a municipiului București organizează în perioada februarie-martie un curs de arbitri. Înscrierile se fac în ziua de 3 februarie, ora 18, la cabana Centrului de antrenament nr. 2.

SLALOMUL

„Dacă coborîrea liberă este o chestiune de stomac — scria Arnold Lunn în cartea sa „Schiul alpin" — referindu-se la curajul și mai ales la senzațiile resimțite de schior la viteză mare — slalomul este o chestiune de cap". Este o întrecere a virajelor precipitate, o probă a antrenamentului, preciziei, îndemînării și coordonării mișcărilor, în care orice viraj este condiționat de cel precedent și condiționează pe cel următor, în funcție de o curbă ideală pe care o urmăresc schiorii, cu obsesia păstrării vitezei maxime. Slalomul este proba tehnicii și de aceea istoria sa este intens legată de istoria tehnicii schiului alpin, de școlile de schi și metodele de schi în special norvegiană, austriacă și franceză.

Slalomul — cuvînt de origină norvegiană compus din „slad", care înseamnă puțin înclinat, și „lom", urma lăsată pe zăpadă de un lucru tras sau împins, a apărut ca întrecere prin 1767 la Oslo (Cristiania) ca o variantă, un „joc de coborîre" printre tufișuri, pomi și stîlpi, pentru cei curajoși. Telemarkul, ca procedeu tehnic de ocolire, părea să fie ideal, aspirație supremă pentru vremea aceea, dar funicularele, telefericele, pantele abrupte din Alpi și mai ales exercițiile făcute de Zdarski la Lilienfeld au pus bazele unei tehnici noi — alpine — al cărui sîmbure empiric provenea tot din nord — de la săritori — virajul executat cu schiurile paralele — prima „cristianie" și care au permis în 1905, și de atunci în continuare, organizarea primei curse de slalom, cu porți din fanioane.

Multă vreme tehnica a fost confuză, fără metodă, fără să devină apanajul unei școli, pînă cînd un austriac — Hannes Schneider — din St. Anton, a definit-o minuțios. A fost o epocă înfloritoare (1930) a metodei din Arlberg, a faimosului „stembogen" stilizat și cizelat în forma cunoscută mai tîrziu „stemcristianie". Austria înlocuise și eliminase Norvegia în domeniul tehnicii, creației, al organizării comerciale a școlilor de schi (modele ale genului) care se răspîndesc cu repeziciune la Sestriere (școala lui Noble — viraje paralele cu flexie-extensie), la Megève (școala lui Toni Ducia — viraje cu rotație) sau la Seefeld unde Seelos poate fi considerat adevăratul promotor al tehnicii actuale relativ mai naturală.

Austriecii erau omnipotenți în schi, omniprezenți la concursuri și pe podiumul învingătorilor, atotputernici în teorie, practică și organizare, pînă cînd a apărut un mare campion francez, Emile Allais — care, prin performanțe, a devenit celebru, iar prin cartea sa, scrisă în colaborare cu un rafinat tehnician, Paul Gigurux, a pus bazele primei „metode franceze" a rotației și avîntării. Franța schiului trecuse examenul maturității sale și de atunci schiorii săi pe pîrtie, tehnicienii și metoda elaborată înfruntă, cu succes, cealaltă concepție teoretică, cea austriacă.

Victoriile au alternat cînd de o parte cînd de alta, iar tehnica s-a dezvoltat prodigios. Iată ce spune Emile Allais în prefața cărții lui Joubert și Vuarnet „Ski 1957": **„Generația campionilor de după război a elaborat puțin cîte puțin și a perfecționat o tehnică nouă. Această tehnică, ajunsă acum la maturitate, nu este cea a unui singur campion, a unei singure țări, ci roadele muncii, ale experiențelor, ale încercărilor unei elite internaționale de concurenți, printre care H. Oreiller, O. Schneider, Stein Eriksen, Cristian Pravda și alții"...** Pentru a completa tabloul și a ne apropia de actualitate ar trebui să adăugăm pe Vuarnet, Sailer, Perillat, Spiess.

Slalomul de concurs s-a desfășurat, la început, într-o singură coborîre (manșă) în care se stabilea un timp standard și toți concurenții care îl realizau erau declarați cîștigători.

Mai tîrziu, odată cu codificarea regulamentară intervenită în 1922, slalomul a devenit o cursă de coborîre cu un traseu obligatoriu jalonat de porți cu o mărime minimă de 3,50 m, disputată în două manșe în care fiecare avea 50—70 porți, 300—500 m lungime și 180—220 m diferență de nivel. Cîștigătorul este desemnat de timpul cel mai scurt realizat prin adiționarea celor două manșe. Este deci o probă contratimp, individuală, în care concurenții nu pot merge conștient prudent, deoarece astfel nu se vor clasa pe un loc bun. Schiorul nu merge cu adversarul alături, nu are puncte de reper, ca înotătorii sau alergătorii fondiști pe stadion, și de aceea el înfruntă mereu pericolul fie de a merge prea încet — și atunci nu se clasează onorabil — fie de a „forța" rezultatul gonind și atunci... poate să cadă. Iată de ce slalomul este atît de spectaculos și atît de plin de neprevăzut.

Noutăți regulamentare îl fac și mai atractiv. Din 1965, cu ocazia congresului F.I.S. de la Mamaia, a fost recunoscut și experimentat slalomul marcat cu un singur fanion, căruia îi corespunde un viraj, dar mai ales slalomul paralel. În această probă, deosebit de spectaculoasă, și practicată îndeosebi în matchurile bilaterale pe echipe, se marchează două slalomuri în paralel, identice, în care pornesc simultan doi concurenți și cine ajunge primul este cîștigător, eliminîndu-și adversarul din concurs.

Schiul evoluează, se diferențiază în probe specifice păstrînd ca numitor comun numai zăpada și — poate — tehnica, o tehnică de competiție — funcțională — care urmărește cîștigul de timp și securitatea personală. Și dacă altă dată au existat schiori — campioni în toate probele schiului, astăzi acest lucru este din ce în ce mai puțin posibil. Concurenții au păsit pe calea unei „specializări stricte" mai profesionale, mai apropiată posibilităților personale. În acest context vom aprecia — poate — mai just uluitoarele performanțe ale lui J. C. Killy, extraordinara sa popularitate, și vom înțelege că în curînd slalomul, ca și coborîrea, își va avea „așii" săi.

Mihai BÎRA

Pepi Stiegler, campion olimpic în 1964, la Innsbruck, considerat drept unul dintre cei mai buni slalomiști ai lumii în ultimele decenii.

Unde mergem

AZI

ATLETISM. Sala din parcul „23 August", de la ora 16: Campionatul republican al juniorilor mari (de la ora 14 — prăjina).

MÎINE

ATLETISM. Sala din parcul „23 August", de la ora 9,30: Campionatul republican al juniorilor mari.

VOLEI. Sala Dinamo, de la ora 8: Liceul M. Basarab — Liceul 3 Tîrgoviște (f), Dinamo — Liceul Găești (f), Dinamo — Liceul 1 Galați (m); **sala Progresul, de la ora 8:** Viitorul — Clubul sportiv școlar (m), Sănătatea — Steaua (m), Progresul — Șc. sp. 1 (m), Șc. sp. 3 — Rapid (m); **sala Constructorul, de la ora 8,30:** Șc. sp. 1 — Șc. sp. 3 (f), Cutezătorii — Rapid (f), Constructorul — Șc. sp. 2 (f), C.P.B. — Viitorul (f) — meciuri în cadrul diviziei naționale școlare și de juniori.

BASCHET. Sala Giulești, de la ora 9: Rapid — Universitatea Cluj (m); **sala Floreasca, de la ora 10,30:** Dinamo — Politehnica Galați (m), Politehnica București — I.C.H.F. (m).

NU ESTE EXCLUS UN REZULTAT MAI BUN CA LA BUCUREȘTI...

Astăzi, echipele reprezentative de scrimă ale României susțin — în deplasare — primul colocviu internațional. Parteneri — formațiile Republicii Federale a Germaniei.

Înainte de plecare, l-am rugat pe **ing. ANDREI ALTMAN**, vicepreședinte al F.R.S. și conducătorul delegației sportivilor noștri, să ne facă o succintă prezentare în legătură cu perspectivele oferite de această cvadruplă întrecere.

„Din capul locului, aș dori să subliniez că, aflîndu-se la începutul pregătirilor — practic, primele asalturi de antrenament au fost efectuate după 10 ianuarie — scrimerii din loturile noastre nu pot viza o performanță deosebită. De altfel, noi am comunicat federației de resort a R.F.G. această situație, arătînd că am prefera o altă dată, în aprilie sau chiar spre mijlocul anului. Ni s-a argumentat că scrimerii vest-germani au un calendar extrem de încărcat în lunile care urmează, astfel că pînă la urmă a trebuit să acceptăm data de 1 februarie.

Sigur, meciurile cu echipele R.F.G. nu au decît un caracter amical. Tocmai de aceea, ne-am gîndit să nu deplasăm garniturile-standard, ci să le întîmpinăm, să oferim și unor trăgători de perspectivă posibilitatea de a-și valorifica talentul și cunoștințele. Și, totuși, în ciuda faptului că loturile sînt mult schimbate, nu este exclus să se obțină rezultate mai bune ca la București, anul trecut, în august. Atunci, doar un accident al floretiștilor noștri a oferit scrimerilor vest-germani un neașteptat 8—1. Acum este foarte posibil un 2—2: victorii la floretă și înfrîngeri la spadă și sabie, să sperăm la scoruri cît mai strînse.

Repet însă, pentru actuala etapă de pregătire, rezultatul interesează mai puțin".

VALUL DE CĂLDURĂ ATACĂ PÎRTIA DE BOB

SINAIA, 31 **(prin telefon de la trimisul nostru).** — De vineri, barometrele și termometrele sînt cercetate cu mare atenție și îngrijorare de către boberi și organizatorii întrecerilor programate în aceste zile pe pîrtia din localitate. Într-adevăr, valul de căldură și, mai ales, soarele au dat și continuă să dea emoții, întrucît deteriorează pe-alocuri igheabul de gheață. La virajul Mihail și la virajul 10 s-au ivit spărturi, iar pe unele porțiuni în linie dreaptă s-au format „trambuline".

Îngrijorare nu înseamnă însă și pesimism. Dimpotrivă, cei ce vor participa la dispute sînt convinși că întrecerile programate vor avea totuși loc, fie chiar și cu scurte amînări. Deocamdată, s-au disputat, vineri, două manșe de antrenament, în cursul cărora s-a văzut îmbunătățirea tehnicii conducerii bobului, în special la piloții mai tineri. Timpurile înregistrate nu au prea mare însemnătate, în schimb e semnificativ faptul că în ultima coborîre veteranul Constantin Dragomir l-a avut drept frînar pe fiul său Mihai. Amintindu-ne de zicala cu așchia care nu sare departe de trunchi, sperăm ca ea să se adeverească și în cazul familiei Dragomir, iar nu peste multă vreme să-l vedem pe Mihai Dragomir pe „trasa" tatălui său.

Sîmbătă este zi de odihnă, de fapt de punere la punct a bobului, iar duminică, se speră cel puțin, „Cupa României" de-a lungul a două manșe.

D. STANCULESCU

În acest sezon vor fi reluate concursurile republicane de săniuțe. În fotografie, imagine de la o competiție desfășurată în anii trecuți pe pîrtia de la Sinaia.

Foto: V. ZBARCEA